

Dosar nr.

Operator de date cu caracter personal nr.4087

crise de

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VÂLCEA
COMERCIALĂ SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL
SENTINȚA Nr.

Ședința publică de la 8 februarie 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE –

Grefier –

depune

nalului

Pe rol pronunțarea asupra contestației formulată de contestatoarea SC SRL cu sediul în Comuna Sa nr județul Vâlcea, în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str.General Magheru, nr.17, județul Vâlcea, împotriva deciziei nr 11.2009 și a actelor administrativ fiscale subsecvente acesteia.

La apelul nominal făcut în ședința publică cu ocazia pronunțării, nu au răspuns părțile

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Constatându-se că dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 1 februarie 2011, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când s-a amânat pronunțarea cauzei la data de 8 februarie 2011, pentru a se depune concluzii scrise, de contestatoare, tribunalul în aceeași compunere trece la pronunțare.

TRIBUNALUL:

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

S-a înregistrat sub 90/2010 contestația formulată de către contestatoarea SC SRL Tomșani, județul Vâlcea împotriva deciziei nr. 23.11.2009 emisă de intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea, cât și împotriva deciziei de impunere nr 08.09.2009 și a Raportului de inspecție fiscală 07.09.2009 solicitând instanței ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea actelor administrativ fiscale de mai sus.

În motivare, contestatoarea arată, că în perioada 01.09.2009 – 04.09.2009 a făcut obiectul unei inspecții fiscale care s-a finalizat cu întocmirea Raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere nr 08.09.2008 prin care au fost stabilite în sarcina sa obligații suplimentare în cuantum total de lei sumă compusă din: lei taxă pe valoare adăugată; lei majorări aferente acestei taxe și lei majorări aferente venitului microîntreprinderilor.

Se arată în continuare de către contestatoare că, pe calea recursului administrativ, a contestat decizia de impunere iar intimata D.G.F.P. Vâlcea a pronunțat decizia nr. 23.11.2009 prin care contestația a fost respinsă în totalitate, decizie pe care o consideră nelegală și netemeinică, deoarece au fost aplicate în mod

greșit dispozițiile art.156 și art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal coroborate cu Ordinul nr.155/2007.

Contestatoarea consideră că organul de soluționare a contestației din cadrul D.G.F.P. Vâlcea a concluzionat că se află în prezența unui contract de închiriere personal deservent, încălcând astfel voința părților care au înțeles să încheie contract de prestări servicii având ca obiect săpături și astupare șanțuri în cadrul operațiunii de pregătire a șantierului, lucrări care au fost executate cu angajații SRL (astfel cum a fost precizată denumirea acestei societăți la fila dosar).

Contestatoarea arată că inițial a stabilit cu administratorul SC SRL ca activitatea să fie prestată de SC SRL, a dus utilajul la punct de lucru stabilit împreună cu personalul din cadrul acestei societăți, personal care stat aproape două săptămâni, timp în care, cu toate eforturile nu a reușit să descurce cu utilajul în condițiile date și astfel a stabilit ca pe utilajul aparținând contestatoarei să lucreze salariatul indicat de SC SRL.

În aceste condiții, susține contestatoarea, a renegociat condițiile contractului cu partenerul său în ideea ca suma negociată inițial să cuprindă TVA și totodată convenind cu partenerul ca după finalizarea tuturor lucrărilor acesta să factureze cheltuielile cu salariatul ce a deservit utilajul contestatoarei, operațiuni care nu au fost finalizate până în acest moment deoarece nu s-a finalizat lucrarea însă ele pot fi făcute oricând timp de 3 ani.

Organele de control, susține contestatoarea, au considerat în mod eronat că se află în situația unui contract de închiriere utilaje fără personal deservent și astfel ar fi aplicabile condițiile prevăzute în Ordinul nr.155/2007 deși lucrările efectuate (săparea de șanțuri) s-au desfășurat ca parte integrantă a operațiunilor de organizare a șantierului pentru SC SRL, societate care, după operațiunile efectuate de contestatoare, proceda la montarea conductelor de apă iar contestatoarea, după montaj, proceda la umplerea și nivelarea șanțurilor, operațiune ce intră în cadrul celor cu taxare inversă, deoarece la art.2 din Ordinul nr.155/2007 se prevede aplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de art.160.

Contestația a fost legal timbrată.

La aceasta s-au anexat actele administrativ fiscale contestate iar în vederea soluționării contestației s-a solicitat proba cu înscrisuri, proba testimonială cu un martor și proba cu expertiza contabilă, cu obiectivele aflate la fila 52 dosar.

Această din urmă probă a fost respinsă de instanță în ședința publică din februarie 2011, cu motivarea că această probă, având în vedere obiectivele expertizei nu este necesară și utilă cauzei.

La solicitarea instanței contestatoarea a depus la dosarul cauzei facturile cu taxare inversă emise către SC SRL, contractul de închiriere utilaje pentru construcții din 15.08.2007 încheiat între contestatoare și SC SRL precum și contractul de prestări servicii încheiat între aceleași părți la data de 10.08.2007, contractul individual de muncă încheiat între contestatoarea și numitul

Solicitării instanței de a depune la dosarul cauzei situația de lucrări care a stat la baza emiterii facturilor cu taxare inversă în valoare totală de lei, contestatoarea nu s-a conformat, în concluziile scrise depuse la dosarul cauzei arătându-se că nu a efectuat aceste operațiuni deoarece lucrarea nu s-a finalizat iar utilajul a fost ridicat de la locul unde s-a efectuat prestarea abia după intrarea în faliment a SC

il fiscal, COM PART SRL.

Instanța a audiat martorul propus de contestatoare, din a cărei declarație aflată în cadrul la fila 64 dosar, rezultă că a lucrat pentru contestatoarea din prezenta cauză la organizarea de șantier pentru o societate a cărei denumire exactă nu o cunoaște, iar în cadrul probe, de altfel nesemnând nici măcar un stat de plată, deoarece datorită condițiilor existente în terenul sub care se aflau conducte de gaze și apă, a renunțat atât la efectuarea lucrării cât și la plata muncii.

Intimata D.G.F.P. Vâlcea a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată.

Arată intimata, că s-au emis de către contestatoare facturi de prestări servicii în construcții în valoare totală de [] către SC [] SRL în condițiile în care contestatoarea nu avea decât un singur angajat cu contract individual de muncă, mai exact pe numita [] director de marketing, iar pentru veniturile obținute din închirierea utilajului către SC [] SRL, fără deservenți, aceasta avea obligația de a colecta TVA aferentă veniturilor realizate în sumă de [] lei, totodată astfel cum prevăd dispozițiile art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cât și cele ale art. 1 și 2 din Ordinul nr.155/31.01.2007.

Potrivit dispozițiilor art.160 alin.1 Cod fiscal, afirmă intimata, furnizorii și beneficiarii serviciilor prevăzute la alin.2 au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol, condiția obligatorie pentru aplicarea acestor măsuri fiind aceea ca, atât furnizorul cât și beneficiarul să fie înregistrat în scopuri de TVA, conform art.153.

Mai arată intimata, că într-adevăr, lucrările de construcții montaj sunt operațiuni pentru care aplică măsurile de simplificare iar închirierea utilajelor de construcții și demolare, cu personal de deservire este inclusă în clasa 45 din Ordinul nr.601/26.11.2002 care exclude însă închirierea utilajelor de construcții, demolare și de echipament, fără personal de deservire.

Din situația de fapt prezentată se reține însă că la dispoziția societății beneficiare, contestatoarea din prezenta cauză a pus la dispoziție un excavator fără personal de deservire pentru care a emis facturi de prestări de servicii fără a colecta taxa pe valoare adăugată.

Din analiza actelor existente la dosarul cauzei, instanța reține următoarele:

Prin Raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere [] 08.09.2009 s-au stabilit în sarcina contestatoarei obligații suplimentare de plată reprezentând taxă pe valoare adăugată [] lei), majorări de întârziere aferente acestor taxe ([] lei) și majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor ([] lei).

Pentru a ajunge la sumele de mai sus, organul de inspecție fiscală a constatat că în perioada 01.09.2007 - 31.12.2007 SC [] SRL a emis facturi de prestări servicii în construcții cu taxare inversă către SC [] SRL Râmnicu Vâlcea în valoare totală de [] lei, aceasta în condițiile în care a închiriat societății de mai sus un utilaj fără deservenți, contestatoarea neavând decât un singur angajat cu contract individual de muncă și acela pe funcția de director de marketing.

În aceste condiții, au reținut organele de inspecție fiscală, contestatoarea avea obligația de a colecta TVA aferent veniturilor realizate, în sumă de [] lei la momentul întocmirii facturilor fiscale către SC COM PART SRL, pentru care s-au calculat majorări de întârziere în cuantum de [] lei.

Organul de inspecție fiscală, cu privire la suma de lei reprez majorări aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, a reținut, în verificării legalității și conformității declarației de impunere că în luna sept 2008 contestatoarea a înregistrat în evidența contabilă venituri totale în su ei pentru care datora un impozit pe venitul microîntreprinderilor în su lei, cu termen scadent în data de 25.10.2008, însă a efectuat plata impozit data de 06.02.2009 și nu în data de 25.10.2008, pentru care s-au calculat maj de întârziere în suma de mai sus.

După cum rezultă din conținutul contestației înregistrată pe rolul instar contencios administrativ, contestatoarea nu contestă această sumă ci num ai mo care s-a calculat suma de lei reprezentând TVA, precum și majc aferente acestei taxe.

Cu privire la această din urmă sumă, reprezentând TVA și majorări afe tribunalul constată că este neîntemeiată contestația, pentru considerentele ce expuse în continuare:

Potrivit prevederilor art.1 din Ordinul nr.155/2007 al Ministerului Finai Publice publicat în M.O nr.94/06.02.2007, măsurile de simplificare la care se i art.160 din Legea nr.573/2003 se aplică și lucrărilor de construcții montaj.

La pct.82 alin.3 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlu I-VI din Legea nr.571/2003 aprobate prin HG nr.44/2004 se prevede că lucrări construcții montaj cuprind lucrările de construcție, reparare, moderni transformare și demolare legate de un imobil.

Art.2 alin.1 din Ordinul nr.155/2007 prevede că „se aplică măsuril simplificare prevăzute la art.160 alin.2 lit.c din Legea nr.573/2003 pentru lucr stipulate la secțiunea F „construcții”, diviziunea 45 din anexa la Orc președintelui Institutului Național de Statistică nr.601/2002 privind actualiz clasificării activităților din economia națională – CAEN, cu respectarea condiț impuse și ținându-se seama de excluderile prevăzute în cadrul grupelor și clas acestei diviziuni.

În divizia 45 din anexa la ordinul cu numărul de mai sus este inclus închirierea utilajelor de construcții și demolare cu personalul de deservire.

Contestatoarea din prezenta cauză a încheiat cu SC contract de închiriere prin care a pus la dispoziția acesteia un excavator Liebherr pe perioada 15.08.2007 – 24.12.2007.

În contractul aflat la fila 57 dosar, părțile au prevăzut și o chirie minimă cuantum de Ron/h, contestatoarea în calitate de locator obligându-se să pună dispoziția locatarii deservent și motorină.

Deși, în contract, s-a prevăzut, că utilajul va fi închiriat cu deservent, probele administrate în cauză: inexistența unui contract individual de muncă pentru persoană care să deservească excavatorul, declarația martorului audiat în cauză, nu rezultă că utilajul a fost închiriat personal deservent pentru a se încadra în divizia 45 din anexa la ordinul nr.601/20 ceea ce ar fi făcut posibilă aplicarea măsurilor de simplificare la care se refe art.160 din Legea nr.573/2003 la care face trimitere art.1 și 2 din Ordir nr.155/2007 al Ministerului Finanțelor Publice.

Contractele de prestări servicii depuse la dosarul cauzei, aflate la filele 59- dosar nu pot fi reținute de instanță ca justificând măsurile de simplificare (taxa inversă) la care a recurs contestatoarea din prezenta cauză deoarece, pe de o part

ezentând aceste contracte nu fac dovada închirierii cu deservent a unui utilaj de construcție sau în urma demolare, după cum nu fac nici dovada că au fost efectuate lucrările de construcții ptembrie montaj la care se referă pct.82 alin.3 din Normele metodologice de aplicare a sumă de prevederilor titlului VI din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin sumă de HG nr.4/2004 și cărora de asemenea, li se aplică măsurile de simplificare prevăzute zitelui în de art.160 Cod fiscal.

iajorările Potrivit pct.82 alin.3 din Normele metodologice aprobate prin HG nr.44/2004 lucrările de construcții montaj cuprind: lucrări de construcție, reparare, modernizare, tanței de transformare și demolare legate de un imobil.

modul în Ori, din cuprinsul celor două contracte de prestări servicii rezultă că SC iajorările s-a obligat față de SC SRL să execute lucrări de reabilitare și extindere rețele de canalizare și respectiv să execute umplutură cu aferente, pământ și nivelare șanțuri.

ce vor fi Nici măcar aceste lucrări nu au fost însoțite de o situație de lucrări ce a fost solicitată a se depune la dosarul cauzei de către instanță.

inațelor În această situație contestatoarea a efectuat operațiuni de închiriere a utilajelor se referă fără personal de deservire și nu operațiuni de executare efectivă a lucrărilor de construcții montaj cu personal propriu pentru a beneficia de dispozițiile art.160 alin titlurilor .2 Cod fiscal, coroborate4 cu cele ale art.2 din Ordinul nr.155/2007 de aplicare a rările de măsurilor de simplificare și necolectare a taxei pe valoare adăugată.

ernizare, În mod corect organele de inspecție fiscală au calculat TVA în sumă de surile de lei și majorări de întârziere în cuantum de lei iar în mod legal și temeinic, lucrările de contestația împotriva deciziei de impunere 23.11.2009 și Raportului de inspecție fiscală : 17-09-2009, a fost respinsă de către intimată prin decizia Ordinul nr. 23.11.2009.

Urmează ca instanța să respingă contestația împotriva acesteia.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația formulată de contestatoarea SC SRL cu sediul în comuna , sat nr , județul Vâlcea, în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str.General Magheru, nr.17, județul Vâlcea. Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Pronunțată în ședința publică din 08 februarie 2011 la sediul Tribunalului Vâlcea.

Președinte,

Grefier,

ROMÂNIA - Ministerul Justiției

Justiția în folosul cetățenilor

Curtea de apel PITEȘTI**ARGEȘ****Dosare**

Informații detaliate despre dosar

Număr unic dosar:**Înregistrat în data de:**

05.04.2011

Obiect dosar:

anulare act de control taxe și impozite

Materia juridică:

Contencios administrativ și fiscal

Stadiu procesual:

Recurs

Părți: SC

SRL : Recurent

 DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA : Intimat

Martor

CĂI DE ATAC:

Tip acțiune

Data declarare

Cine declara

Recurs

28/03/2011

SC

SRL

Pagina 1**TERMENE DE JUDECATĂ:**

Data

Detalii

▼

04/05/2011

Anulat

Soluție: Anulează recursul ca netimbrat. Irevocabilă.

Pagina 1

Ultima actualizare: 05.05.2011

Data ultimei actualizări: **05.05.2011**